

Никола Станевъ

Райна Княгиня

Ученичка въ Ст.-Загора

Въ началото на септемврий 1870 г. въ една спретнатата бричка пристигатъ въ Стара-Загора две лица — единъ свещеникъ и едно 14-годишно момиченце. Отъ хана, въ който бѣха се спрѣли, тѣ излѣзоха и бързо се запжтиха къмъ девическото училище, на което бѣ директорка *Анастасия Тошева*. Свещеникътъ и момиченцето се явиха предъ директорката, която бѣ първата българка, свършила образованието си въ Русия, и дошла въ Стара-Загора да нареди за българскитѣ дѣвици хубаво петокласно училище, каквото още нѣмаше никжде въ България.

На запитването на г. директорката, свещеникътъ съ голѣма почестъ и смиреностъ отговори:

— Ние сме отъ Панагюрище. Научихме се, че вашето девическо училище има пансионъ и е най-доброто училище въ нашата земя. Азъ се казвамъ *свещеникъ Георги Футековъ*. Това момиченце е първородна наша дъщеря. Нарича се *Райна*. Роди се на 20. IV. 1857 год. Майка ѝ се нарича Нона. . . На седмата ѝ година я дадохме на учение при калугерката въ нашия градъ Елисавета. Момиченцето показва голѣма дарба въ науката. Другитѣ деца едва изучаваха азбуката за 6 месеца, а то запомни всички букви за единъ месецъ, започна да чете и стигна по-възрастнитѣ си другарки. Така Райна съ голѣмъ успѣхъ изкара отдѣленията и първи класъ. На изпита тя винаги получаваше първата награда. Сега подкача втори класъ. Понеже въ нашия градецъ нѣма по-горни класове, ние, по съвета на добри и учени хора, доведохме да приемете Райна въ вашето училище.